

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

 WARSZAWA.

№ 17.

 1 września 1922.

T R E Ś Ć :

ROZPORZĄDZENIA:

	<i>Str.</i>
35. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 sierpnia 1922 r. w przedmiocie utworzenia trzeciej kancelarii notarialnej w Grodnie, drugiej kancelarii notarialnej w Wołkowysku oraz drugiej kancelarii notarialnej w Słonimiu	298
36. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 sierpnia 1922 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie opatowskim w okręgu sądu okręgowego w Radomiu	298
37. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 sierpnia 1922 r. o rozmieszczeniu rewirów śledczych w okręgu sądu okręgowego w Białymstoku	299
38. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 sierpnia 1922 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie sokołowskim w okręgu sądu okręgowego w Siedlcach	300

OKÓLNIKI:

Okólnik № 586/G. S./22 w sprawie nadawania telegramów urzędowych	300
Okólnik № 589/22 Pr. w sprawie ścigania przestępnych nadużyć praw obywatelskich przy wyborach do Sejmu i Senatu	300

PISMA OKÓLNE:

Pismo okólne № 340/G. S./22 w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 7 kwietnia r. b. zmieniającej niektóre postanowienia ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu sędziów i prokuratorów.	302

ZAWIADOMIENIA:	Str.
Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 września 1922 r na obszarze b. Kongresówki oraz Ziem Wsahodnich	303
RUCH SŁUŻBOWY	304
ADWOKATURA:	
a) W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu.	307
b) W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie	307
c) W Okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie	307
KONKURSY	308

35.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 sierpnia 1922 r. w przedmiocie utworzenia trzeciej kancelarii notarialnej w Grodnie, drugiej kancelarii notarialnej w Wołkowysku oraz drugiej kancelarii notarialnej w Słonimiu.

Na zasadzie art. 4 Ustawy Notarialnej z 1866 r., zarządza się w okręgu sądu okręgowego w Grodnie co następuje:

§ 1. Tworzy się trzecią kancelarię notarialną w Grodnie, drugą kancelarię notarialną w Wołkowysku oraz drugą kancelarię w Słonimiu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 października 1922 r.

Minister Sprawiedliwości:

W. Makowski

36.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 sierpnia 1922 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie opatowskim w okręgu sądu okręgowego w Radomiu.

Na zasadzie art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 roku w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. Pr. № 14 poz. 170), zarządzam w okręgu sądu okręgowego w Radomiu co następuje:

§ 1. Wylacza się z właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Opatowie gminy: Boksice, Waśniów i Grzegorzewice.

§ 2. Wylacza się z właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Iwaniskach gminy: Baćkowice, Iwaniska i Malkowice, włącza się zaś gminę Grzegorzewice;

przenosi się siedzibę tego sądu do Łagowa; nadaje się sądowi temu nazwę „Sąd pokoju w Łagowie”.

§ 3. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Opatowie gminy: Baćkowice, Iwaniska i Malkowice.

§ 4. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Ostrowcu gminy: Boksice i Waśniów.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 listopada 1922 r.

Minister Sprawiedliwości:

W. Makowski

37.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 sierpnia 1922 r. o rozmieszczeniu rewirów śledczych w okręgu sądu okręgowego w Białymstoku.

Na mocy art. 23 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. (Dz. Pr. № 1 z 1918 r.) zarządza się w okręgu sądu okręgowego w Białymstoku co następuje:

§ 1. Znosi się III, IV i V rewiry śledcze powiatu białostockiego oraz II rewir śledczy powiatu sokólskiego.

§ 2. Ustala się następujący podział okręgu sądu okręgowego w Białymstoku na rewiry śledcze:

a) „1 rewir śledczy w Białymstoku” obejmuje I i II komisariaty policyjne m. Białegostoku;

b) „2 rewir śledczy w Białymstoku” obejmuje III i IV komisariaty policyjne m. Białegostoku;

c) „1 rewir śledczy powiatu białostockiego” z siedzibą w Białymstoku obejmuje miasta: Choroszcz, Starosielce, Supraśl, Suraż, Wasilków i Zabłudów oraz gminy: Białostoczek, Choroszcz, Czarną Wieś, Doflidy, Gródek, Juchnowiec, Michałowo, Obrubniki, Zabłudów i Zawyki;

d) „2 rewir śledczy powiatu białostockiego” z siedzibą w Białymstoku obejmuje V komisariat policyjny (kolejowy) m. Białegostoku; miasta: Goniądz i Knyszyn oraz gminy: Doliskowo, Goniądz, Kalinówka, Krypno i Trzciannie;

e) „1 rewir śledczy powiatu bielskiego” z siedzibą w Bielsku obejmuje miasta: Bielsk, Boćki, Brańsk, Ciechanowiec i Drohiczyn oraz gminy: Domanowo, Grodzisk, Kąty, Łubin, Narojki, Rutkę, Skórzec, Topczewo, Widźgowo i Wyszki;

f) „2 rewir śledczy powiatu bielskiego” z siedzibą w Bielsku obejmuje miasta: Kleszczele, Mielnik, Narew, Niemirów i Siemiatycze oraz gminy: Dubiażyn, Kleszczele, Łozinkę, Milejczyce, Narew, Orlą, Pasynki, Radziwiłówek i Siemiatycze;

g) „2 rewir śledczy powiatu sokólskiego” z siedzibą w Sokółce obejmuje miasta i gminy powiatu sokólskiego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 października 1922 r.

Minister Sprawiedliwości:

W. Makowski

38.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 sierpnia 1922 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie sokołowskim w okręgu sądu okręgowego w Siedlcach.

Na mocy art. 3 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. Pr. № 14 poz. 170), zarządza się w okręgu sądu okręgowego w Siedlcach co następuje:

§ 1. Przenosi się siedzibę sądu pokoju w Ceranowie do Kossowa; nadaje się sądowi temu nazwę: „Sąd pokoju w Kossowie”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:
W. Makowski

OKÓLNIK № 586/G. S./22

w sprawie nadawania telegramów urzędowych.

Do wszystkich władz i urzędów podległych Ministerstwu Sprawiedliwości.

„Do Dziennika Urzędowego Ministerstwa Poczty i Telegrafów Okólnik. Przyjmowanie telegramów od władz i urzędów państwowych. Kilkakrotnie zdarzyły się wypadki, że urzędy telegraficzne przyjęły telegramy z podpisem urzędu lub władzy państwowej lecz wbrew obowiązującym przepisom bez urzędowej pieczęci. W następstwie okazało się, że telegramy takie oddane zostały w urzędzie nie przez posłańców lub woźnych zwykle urzędowi znanych i nie za pomocą książki oddawczej lecz przez osoby niepowołane, samowolnie podpisujące w ukrytych celach dany urząd, co wywołało niepożądane następstwa i reklamacje. Wobec tego przypomina się wszystkim urzędom telegraficznym, że telegramy nadawane przez władze i urzędy państwowe w sprawach służbowych jako telegramy państwowe do takich samych urzędów i władz lub do osób prywatnych muszą zawierać zawsze prócz podpisu i pieczęć danego urzędu. Bez urzędowej pieczęci telegramów takich przyjmować bezwarunkowo nie wolno nawet w wypadkach kiedy co do pochodzenia telegramu nie byłoby żadnej wątpliwości. (№ 2723/IX ex 1921 r. z dnia 4 sierpnia 1922 r.)”.

Odpis powyższego okólnika Ministerstwa Poczty i Telegrafów przesyłam do wiadomości i zastosowania.

Warszawa, dnia 12 sierpnia 1922 roku.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Z. Rymowicz

OKÓLNIK № 589/22 Pr.

w sprawie

ścigania przestępnych nadużyć praw obywatelskich przy wyborach do Sejmu i Senatu.

Do Panów Prokuratorów przy sądach apelacyjnych i okręgowych.

Wobec ogłoszenia dekretu Naczelnika Państwa z dnia 18 sierpnia o zarządzeniu wyborów do Sejmu i Senatu z dniem tym weszliśmy już

formalnie w okres wyborczy, faktycznie, ze względu na ożywioną agitację przedwyborczą, już dawniej rozpoczęły.

Nie podobna nie zwrócić uwagi na jaskrawe wypadki rozkołysania namiętności politycznych już to w postaci zacieklej agitacyjnej, nie liczącej się z bezpieczeństwem i spokojem wewnętrznym i zewnętrznym Państwa, zarówno w przemówieniach wiecowych jak w prasie, — już to nawet gwałtownych wystąpień czynnych, doprowadzających do uszkodzeń cielesnych przeciwników politycznych.

Wobec tych objawów, które zapewne mogą się powtarzać, Urząd Publiczny musi wziąć za niezłomną podstawę działania następujące zasady:

1) W myśl Konstytucji wszyscy obywatele są jednakowo powołani do udziału w trosce o dobro Rzeczypospolitej, mogą zatem swobodnie wypowiadać swe zdanie o sposobach najlepszego zadośćuczynienia potrzebom współżycia państwowego, a wybierając na swych przedstawicieli w Sejmie i Senacie osoby, o takich lub innych poglądach politycznych, dążyć do zaspokojenia tych potrzeb, do realizacji zamierzonych zmian i udoskonaleń w życiu państwowem.

2) To wykonywanie praw obywatelskich nie może nigdy stawać w sprzeczności z chronionym przez ustawy interesem Państwa i prawami reszty obywateli, w takim bowiem wypadku staje się szkodliwym i przestępnym tych praw nadużyciem.

Ochrona swobodnego wykonywania praw obywatelskich wymaga właśnie, aby wszelkie ich nadużycie było karane w sposób bezwzględny, stanowczy i szybki.

Rzeczą władz administracji wewnętrznej jest zapobieganie możliwości takich nadużyć, jeżeli zaś mimo to zachodzą one, to obowiązkiem Urzędu Publicznego jest niezwłoczne wdrożenie ścigania karnego. W przeciwnym razie, pozostając bez kary, nadużycia te mogą się rozwielić, spotęgować, doprowadzić do upadku praworządności, stanowiącej kardynalny warunek bytu Państwa.

W każdym wypadku przestępnego nadużycia praw obywatelskich, miejscowy urząd prokuratorski powinien wkroczyć natychmiast z całą stanowczością podając bez zwłoki możliwie dokładne sprawozdanie o przebiegu wypadku i poczynionych zarządzeniach prokuratorowi przy sądzie apelacyjnym, a w wypadkach ważniejszych nadto bezpośrednio Ministerstwu Sprawiedliwości.

Dochodzenia prokuratorskie powinny być ukończone i akt oskarżenia (wniosek o zarządzenie rozprawy głównej) złożony sądowi najdalej w ciągu siedmiu dni od wypadku; nadto właściwy prokurator musi w sposób przekonywający przedstawić sądowi, że w interesie publicznym leży, aby rozprawa o przestępstwie związane z wyborami odbyła się przed ukończeniem okresu wyborczego, inaczej bowiem wymierzona kara traci najważniejsze swoje znaczenie, jako prewencja ogólna.

Przy wnioskowaniu o środkach zabezpieczenia osób pociąganych do odpowiedzialności trzeba się liczyć z powagą i warunkami spełnionego czynu oraz szczególnem niebezpieczeństwem, jakie ze względu na okres wyborczy działalność sprawcy może powodować.

Od tego w jakim stopniu Urząd Publiczny i poszczególni jego przedstawiciele wykażą niezbędny spokój, bezstronność i stanowczość zależy nietylko mniej lub więcej spokojny przebieg wyborów, ale także ogólne zapewnienie praworządności życia państwowego.

W imieniu własnym i całego Urzędu Publicznego oświadczyłem Sejmowi (Ustawodawczemu, że tak właśnie rozumiemy nasz obowiązek i będziemy się starali należycie go spełnić. Mam tę pewność, że Prokuratura Polska w całej rozciągłości zadaniu swemu odpowie.

Warszawa, dnia 21 sierpnia 1922 r.

Minister Sprawiedliwości:

W. Makowski

PISMO OKÓLNE № 340/G. S./22

w przedmiocie

wykonania ustawy z dnia 7 kwietnia r. b. zmieniającej niektóre postanowienia ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu sędziów i prokuratorów.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości w całym Państwie.

Uzupełniając, na skutek otrzymanych zapytań, pismo okólne № 258/B. R./22, wyjaśniam po porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, że ustanowiony ustawą z dnia 7 kwietnia 1922 r. (Dz. Ust. № 26, poz. 214) dodatek funkcyjny dla podprokuratorów, zaliczonych do pierwszej grupy uposażenia powinien być przy obliczaniu nadzwyczajnego dodatku miesięcznego (okólniki №№ 526, 541, 564, 583/B. R./22) oraz dodatku wyrównawczego (okólniki №№ 555, 568, 583/B. R./22) traktowany narówni z dodatkami za kierownictwo, przywiązaniem do stanowisk, wyliczonych w art. 2, powołanej ustawy. Jakkolwiek zatem dodatek ten nie został w odnośnych okólnikach specjalnie wymieniony, należy go uwzględniać przy obliczaniu dodatku miesięcznego i dodatku wyrównawczego narówni z innymi dodatkami funkcyjnymi a mianowicie: z dodatkami za kierownictwo, które poczynając od dnia 1 maja r. b. włączone zostały do podstawy wymiaru dodatków nadzwyczajnych i wyrównawczych.

Natomiast 50/o-wy dodatek prokuratorski nie może w żadnym razie wchodzić w podstawę wymiaru procentowego dodatku za zastępcze kierownictwo, gdyż sprzeciwia się temu art. 11 ustawy o uposażeniu sędziów i prokuratorów wymieniający wyczerpująco części składowe uposażenia, stanowiące podstawę tego dodatku.

Wreszcie wyjaśniam, że o ile podprokurator sprawuje zastępczo kierownictwo prokuraturą i pobiera z tego tytułu dodatek za zastępcze kierownictwo, nie może on za ten czas pobierać 50/o-go dodatku prokuratorskiego w przeciwnym bowiem razie całkowity dodatek funkcyjny podprokuratora, sprawującego kierownictwo prokuraturą zastępczo, byłby procentowo wyższy od dodatku przywiązanego do stałego kierownictwa.

Warszawa, dn. 16 sierpnia 1922 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu

Z. Rymowicz

Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 września 1922 r. na obszarze b. Kongresówki oraz Ziem Wschodnich.

№ porządkowy		Ilość nieobsadzonych etatów Sędz.						Notarjuszów
		Prezesów	Wiceprezesów	Sąd. Naj. wzgl. Ap. Ok.	Śledczych	Pokoju	Prokuratorów	
1	Sąd Najwyższy	1	—	3	—	—	1	1
2	Sąd Apel. w Warszawie . . .	—	—	—	—	—	—	—
3	" " " Lublinie	—	—	—	—	—	—	—
4	" " " Wilnie	—	—	—	—	—	—	—
5	Sąd Okręg. w Białej	—	—	—	2	—	—	—
6	" " " Białymstoku	—	—	—	3	—	—	—
7	" " " Kaliszu	—	—	—	1	—	—	1
8	" " " Łomży	—	—	—	—	—	—	1 (Łomża)
9	" " " Łodzi	—	1	—	5	—	—	—
10	" " " Mławie	—	—	—	—	—	—	—
11	" " " Płocku	—	—	—	1	—	—	—
12	" " " Siedlcach	—	—	—	1	—	—	1 (Garwolin)
13	" " " Suwałkach	—	—	—	—	—	—	—
14	" " " Sosnowcu	—	—	—	3	—	—	1
15	" " " we Włocławku	—	—	—	—	—	—	—
16	" " " w Warszawie	—	—	—	—	—	—	—
17	" " " Kielcach	—	—	1	3	—	—	—
18	" " " Lublinie	—	—	—	3	—	—	2
19	" " " Piotrkowie	—	—	1	2	—	—	1
20	" " " Radomiu	—	—	—	3	—	—	1
21	" " " Zamościu	—	—	—	1	—	—	—
22	" " " Grodnie	—	—	—	3	—	—	—
23	" " " Łucku	—	—	3	7	—	—	1
24	" " " Pińsku	—	—	1	—	—	—	5
25	" " " Nowogródku	—	—	—	1	—	—	1
26	" " " w Wilnie	—	—	2	3	—	—	1

RUCH SŁUŻBOWY.

Mianowani zostali: W Sądzie Najwyższym: Mieczysław Biskupski, starszy sekretarz, oraz Tadeusz Ochocki i Włodzimierz Kulczycki, sekretarze Sądu Najwyższego — młodszymi referentami Sekretariatu Prawniczego Sądu Najwyższego w VIII. st. st., dnia 11 sierpnia 1922 r.

W Ministerstwie Sprawiedliwości.

Mianowani zostali: A. W zarządzie centralnym: Zenon Żochowski, sekretarz Ministerstwa Sprawiedliwości — pomocnikiem referenta w VIII st. st., od dnia 1 września 1922 r.; Tadeusz Korolko, st. kancelista Ministerstwa Sprawiedliwości — sekretarzem w IX st. st. od dnia 1 września 1922 r.

Mianowani zostali: B. W Sądownictwie: Waclaw Miśzewski, sędzia sądu apelacyjnego w Warszawie — sędzią Sądu Najwyższego, dnia 2 sierpnia 1922 r.; Adolf Olszewski — podprokuratorem przy sądzie okręgowym, w Pińsku, dnia 18 sierpnia 1922 r.; Sławomir Wąsowicz — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Nowogrodku, dnia 18 sierpnia 1922 r.; Juljusz Dzieciołowski — sędzią śledczym sądu okręgowego w Kaliszu z siedzibą w Słupcy, dnia 11 sierpnia 1922 r.; Jan Lubowicki — sędzią śledczym sądu okręgowego w Radomiu z siedzibą w Radomiu, dnia 11 sierpnia 1922 r.; Kazimierz Dejunowicz — sędzią śledczym sądu okręgowego w Łucku, dnia 18 sierpnia 1922 r.; Ludwik Wisłocki, podprokurator b. sądu apelacyjnego Ziem Wschodnich — sędzią pokoju V okręgu m. st. Warszawy, dnia 8 sierpnia 1922 r.; Adolf-Antoni Lachowicki-Czechowicz — sędzią pokoju II okręgu w Częstochowie, w okręgu sądu okręgowego w Piotrkowie, dnia 10 sierpnia 1922 r.; Albin Chomicki, sędzia śledczy sądu okręgowego w Piotrkowie — sędzią pokoju w Belchatowie, w okręgu sądu okręgowego w Piotrkowie, dnia 11 sierpnia 1922 r.; Adam Rassalski — sędzią pokoju w Poddebicach, w okręgu sądu okręgowego w Łodzi, dnia 18 sierpnia 1922 r.; Jan Pałucki — sędzią pokoju 2 okręgu powiatu Kosowskiego z siedzibą w Telechanach, w okręgu sądu okręgowego w Grodnie, dnia 18 sierpnia 1922 r.; Stefan Wojdacki — sędzią pokoju w Opatowie, w okręgu sądu okręgowego w Radomiu, dnia 18 sierpnia 1922 r.; Adolf Legiejko, Dymitr Kuźmicz, Leon Misiewicz, Adam Woydyłło, Kazimierz Florczak, Józef Paszkowski i Michał Walkiewicz — aplikantami przy sądzie apelacyjnym w Wilnie, dnia 7 sierpnia 1922 r.; Mikołaj Kosała i Władysław-Janusz Tomorowicz — aplikantami przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, dnia 5 sierpnia 1922 r.; Zygmunt Graliński — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, dnia 9 sierpnia 1922 r.; Leon Plejewski — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie z delegowaniem do pełnienia zastępczo czynności podprokuratora przy sądzie okręgowym w Kaliszu, dnia 9 sierpnia 1922 r.; Piotr Lewiecki — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie z delegowaniem do pełnienia zastępczo czynności podprokuratora przy sądzie okręgowym w Łodzi, dnia 9 sierpnia 1922 r.; Grzegorz Truskowski — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, dnia 10 sierpnia 1922 r.; Stanisław Koprowski — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, dnia 11 sierpnia 1922 r.; Stanisław Węślawski i Franciszek Petruszewicz — aplikantami przy sądzie apelacyjnym w Wilnie, dnia 11 sierpnia 1922 r.; Jerzy Hilary Majmon i Sebastjan Tillemann — aplikantami przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, dnia 4 sierpnia 1922 r.; Józef-Henryk Centnerszwer i Zygmunt Ildefons Ruskowski — aplikantami przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, dnia 16 sierpnia 1922 r.; Jan Czarnecki — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Lublinie, dnia 18 sierpnia 1922 r.; Kazimierz Chołowiecki — aplikantem

przy sądzie apelacyjnym w Wilnie z delegowaniem do pełnienia zastępczo czynności sędziego śledczego w Nowogrodku, dnia 18 sierpnia 1922 r.; Witold Major — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie z delegowaniem do pełnienia zastępczo czynności podprokuratora przy sądzie okręgowym w Piotrkowie, dnia 21 sierpnia 1922 r.

Przeniesieni: Władysław Strzałko, sędzia sądu okręgowego w Pińsku — na także stanowisko do sądu okręgowego w Wilnie, dnia 18 sierpnia 1922 r.; Władysław Kazimierz Salmonowicz, sędzia śledczy sądu okręgowego w Lublinie — na także stanowisko do sądu okręgowego w Kaliszu, dnia 9 sierpnia 1922 r.; Stanisław Andrzej Salzberg, sędzia śledczy sądu okręgowego w Kaliszu — na także stanowisko do sądu okręgowego w Łodzi, dnia 9 sierpnia 1922 r.

Zwoleni na skutek podania: Kazimierz Petruszewicz, prezes b. sądu apelacyjnego Ziem Wschodnich — od dnia 10 września 1922 r.; Antoni Pawłowski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Nowogrodku — od dnia 8 sierpnia 1922 r.; Stanisław Reinhard, sędzia śledczy sądu okręgowego w Białymstoku — od dnia 10 sierpnia 1922 r.

Delegowani: Borys Zabrodzki, podprokurator przy b. sądzie apelacyjnym Ziem Wschodnich — do pełnienia czynności podprokuratora przy sądzie okręgowym w Warszawie z pozostawieniem go prowizorycznie na etacie podprokuratora przy sądzie apelacyjnym w Wilnie, dnia 11 sierpnia 1922 r.; Szymon Gelernter, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Warszawie — do pełnienia zastępczo czynności podprokuratora przy sądzie okręgowym we Włocławku, dnia 16 sierpnia 1922 r.

Zmiana nazwiska: Tadeuszowi Piskozubowi, st. referentowi Sekretariatu Prawniczego Sądu Najwyższego, na zasadzie upoważnienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 8 lutego 1922 r. № A. E. 4640, zezwolono na zmianę nazwiska rodowego Piskozub na nazwisko „Piskozubowski”.

Mianowani zostali: C. W Notarjacie: Kazimierz Bahrynowski — notariuszem w Kamieńcu Koszyrskim, w okręgu sądu okręgowego w Łucku, od dnia 10 września 1922 r.; Wilhelm Tarnecki, sekretarz sądu okręgowego w Wilnie — notariuszem w Nowogrodku, od dnia 1 września 1922 r.

Zwoleni: Władysław Kłokocki, notariusz w Garwolinie w okręgu sądu okręgowego w Siedlcach — od dnia 16 sierpnia 1922 r.

W b. zaborze pruskim.

Minister Sprawiedliwości postanowieniem z dnia 19 sierpnia 1922 r. zamianował: asesora sądowego Dr. Józefa Steina — sędzią powiatowym w Starogardzie oraz Jana Iżyckiego — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Poznaniu.

Minister Sprawiedliwości postanowieniem z dnia 19 sierpnia 1922 r. przeniósł na własną prośbę Zygmunta Pawłowskiego, podprokuratora przy sądzie okręgowym w Chojnicach do Bydgoszczy.

W okręgu sądu apelacyjnego Ziem Wschodnich.

Mianowani zostali: Prezes sądu apelacyjnego Ziem Wschodnich zamianował Marję Kwiatkowską — sekretarką sądu pokoju III okręgu powiatu Brzeskiego w IX stopniu służbowym.

Zwoleni: Rozporządzeniem prezesa sądu apelacyjnego Ziem Wschodnich Zofja Rzeszowiakówna, sekretarka sądu pokoju III okręgu pow. Brzeskiego, zwolniona z zajmowanego stanowiska, zgodnie z podaniem, z dniem 1 lipca 1922 r.

RUCH SŁUŻBOWY W B. ZABORZE AUSTRIACKIM.

Minister Sprawiedliwości postanowieniem z dnia 4 sierpnia 1922 r. przeniósł sędziów sądu okręgowego: Józefa Dukietę z Przemyśla do Lwowa, Juliana Fedusiewicza ze Stanisławowa do Lwowa, Włodzimierza Kosteckiego ze Stanisławowa do Lwowa, Kazimierza Piatkiewicza z Brzeżan do Lwowa oraz naczelnika sądu powiatowego Gabrijela Borzemskiego z Radziechowa do Rawy Ruskiej.

Minister Sprawiedliwości postanowieniem z dnia 4 sierpnia 1922 r. zamianował sędziami sądu okręgowego: naczelnika sądu powiatowego w Dełatynie, Józefa Bajorka, dla Stryja; sędziego zapasowego lwowskiego okręgu apelacyjnego, Zygmunta Gostkowskiego, dla Tarnopola; sędziego zapasowego lwowskiego okręgu apelacyjnego, Zygmunta Gostkowskiego, dla Tarnopola; sędziego powiatowego w Starej Soli, Mojżesza Hermana, dla Tarnopola; sędziego powiatowego w Sokalu, Marjana Krausa, dla Lwowa; naczelnika sądu powiatowego w Żałożcach, Lucjana Malickiego, dla Lwowa; naczelnika sądu powiatowego w Boleszowcach, Michała Matuszewskiego, dla Lwowa; naczelnika sądu powiatowego w Bursztynie, Tadeusza Sanetra, dla Lwowa; sędziego powiatowego w Olesku, Witolda Szeżanowskiego, dla Lwowa.

Minister Sprawiedliwości postanowieniem z dnia 4 sierpnia 1922 r. zamianował naczelnikami sądów powiatowych sędziów powiatowych:

- 1) Mirona Bugiere w Drohobyczu — dla Ottynji,
- 2) Edwarda Fica w Krakowcu — dla Krakowca,
- 3) Jana Piaseckiego w Rohatynie — dla Kałusza,
- 4) Bronisława Polakiewicza, w Mościskach — dla Jabłonowa,
- 5) Władysława Stachurę, w Kulikowie — dla Baligrodu,
- 6) Stanisława Turczańskiego w Kopyczyńcach — dla Żurawna.

Minister Sprawiedliwości postanowieniem z dnia 9 sierpnia 1922 r. przeniósł: dr. Antoniego Tokarza, naczelnika sądu powiatowego w Tyczynie do Rozwadowa, Izaaka Immerdauera, sędziego powiatowego w Krzeszowicach do Łańcuta i Tymoteusza Pronyszyna, sędziego powiatowego w Zatorze do Mielca.

Minister Sprawiedliwości postanowieniem z dnia 9 sierpnia 1922 r. zamianował: Franciszka Mączkę, sędziego powiatowego w Tyczynie, naczelnikiem sądu powiatowego w Tyczynie, Jana Łuckiego, sędziego zapasowego dla okręgu sądu apelacyjnego w Krakowie, sędzią powiatowym w Brzesku, Wilhelma Ursla, sędziego powiatowego w Makowie, sędzią zapasowym dla krakowskiego okręgu apelacyjnego.

Minister Sprawiedliwości postanowieniem z dnia 9 sierpnia 1922 r. zamianował sędziami powiatowymi następujących aplikantów krakowskiego okręgu apelacyjnego:

- 1) Jana Lewandowskiego dla Chrzanowa,
- 2) Stanisława Miksiewicza dla Tyczyna,
- 3) dr. Jana Ostregę dla Pilzna,
- 4) dr. Józefa Pachoniskiego dla Brzeska,
- 5) Franciszka Pytla dla Zatora,
- 6) Wawrzyńca Sanokowskiego dla Brzostka,
- 7) Stanisława Syrowego dla Leżajska,
- 8) dr. Pawła Szybiaka dla Ropczyc,
- 9) dr. Jana Tomasika dla Sokołowa.

Minister Sprawiedliwości postanowieniem z dnia 12 sierpnia 1922 r. przeniósł: Hieronima Glińskiego, sędziego sądu okręgowego w Starogardzie do Tarnopola.

ADWOKATURA:**W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu.**

Dr. Stanisław Celichowski z Poznania został zarządzeniem z dnia 26 czerwca 1922 r. dopuszczony do wykonywania zawodu adwokackiego i po zaprzysiężeniu dnia dzisiejszego wpisany do listy adwokackiej tutejszego sądu apelacyjnego.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.**Wpisani na listę adwokatów:**

Dr. Piotr Więcek z siedzibą w Rzeszowie,
 „ Mieczysław Menderer z siedzibą w Tarnowie,
 „ Władysław Marekowski z siedzibą w Krakowie.

Przesiedlili się:

Dr. Józef Diehl z Nowego Targu do Zakopanego.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się:

Dr. Ozya Molet, adwokat z Tarnobrzegu, nie do Krakowa, lecz do Przemyśla.

Zrezygnowali z adwokatury:

Dr. Feliks Gutman, adw. w Krakowie, substytutem ustanowiono Dr. Zygmunta Spingarna, adw. w Krakowie.
 Dr. Kazimierz Koziński, adw. w Krakowie, substytutem ustanowiono Dr. Władysława Chrzęszczyńskiego, adw. w Krakowie.
 Dr. Marjan Łatkiewicz, adw. w Krakowie, substytutem ustanowiono Dr. Edwarda Sabudę, adw. w Krakowie.

Zmarli:

Dr. Józef Drobner, adw. w Krakowie, zmarł 18 czerwca 1922 r., substytutem ustanowiono Dr. Artura Lustgartena, adw. w Krakowie.

W Okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie.**Wpisani na listę adwokatów:**

Dr. Mojżesz Grund z siedzibą we Lwowie,
 „ Bernard Resch z siedzibą w Kołomyi,
 „ Józef Finkelstein z siedzibą we Lwowie,
 „ Dawid Magnet z siedzibą w Stanisławowie,
 „ Bazyli Duszeńczuk z siedzibą w Zborowie,
 „ Natan Betler z siedzibą we Lwowie,
 „ Izidor Storch z siedzibą we Lwowie,
 „ Feiweł Józef Gruber z siedzibą w Złoczowie.

Przesiedlili się:

Dr. Salo Ländau z Sanoka do Lwowa,
 „ Natan Kaner z Rzeszowa do Lwowa,
 „ Chaim Hersz Burstin ze Lwowa do Halicza,
 „ Henryk Fruchs ze Lwowa do Medenic,
 „ Erazm Bolesław Orski z Tłumacza do Stanisławowa,

- Dr. Chaim Kohn ze Lwowa do Podwołoczysk,
 „ Juljusz Fell ze Lwowa do Podhajec,
 „ Maksymiljan Bardach z Żydaczowa do Lwowa.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się:

- Dr. Maurycy Bardach ze Lwowa do Warszawy,
 „ Baruch Weissman z Bełza do Lwowa,
 „ Michał Zachidny z Kozowej do Brzeżan,
 „ Aleksander Czornenko z Sołotwiny do Stanisławowa,
 „ Włodzimierz Baczyński z Podhajec do Lwowa,
 „ Herman Margulies z Chodorowa do Bóbrki,
 „ Jonasz Zeimer ze Lwowa do Birczy.

Zrezygnowali z adwokatury:

- Dr. Michał Lehrfreund w Złoczowie,
 „ Izrael Waldman.

Zmarli:

- Dr. Kazimierz Jonasz Szatański w Szczercu,
 „ Bernard Seeman we Lwowie,
 „ Henryk Mondschein w Stanisławowie.

K O N K U R S Y.

W sądzie okręgowym w Czortkowie opróżniła się posada kontrolera domu więziennego z uposażeniem X go stopnia służbowego, składająca się z płacy zasadniczej 800 mk. miesięcznie, dodatku za wysługę lat oraz odpowiadającego stosunkom rodzinnym dodatku drożyznianego.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść w przepisanej drodze służbowej, należycie upokumentowane podanie do Prezesa sądu apelacyjnego we Lwowie najdalej do 15 września 1922 r.

W okręgu sądu apelacyjnego w Krakowie są do obsadzenia posady naczelników sądów powiatowych w Czarnym Dunajcu, Jordanowie, Przeworsku, Skawinie, Sokołowie, Zakliczynie, Zatorze, Żabnie i Wiśniczu.

Kandydaci ubiegający się o posady w powyższych miejscowościach ewentualnie w innych opróżnić się mogące, winni wnieść odpowiednio udokumentowane podania w drodze służbowej do Prezesa sądu apelacyjnego w Krakowie najdalej do dnia 20 września 1922 r.

W sądzie okręgowym we Lwowie opróżniła się posada zarządcy Domu więziennego z uposażeniem IX stopnia służbowego, składającym się z płacy zasadniczej 1050 Mkp. miesięcznie dodatku za wysługę lat i odpowiadającym stosunkom rodzinnym dodatkiem drożyznianym.

Ubiegający się o tę, lub takie same posady, które opróżnić się mogą przy innych sądach okręgowych — winni wnieść należycie udokumentowane podanie, w przepisanej drodze służbowej do prezesa sądu apelacyjnego we Lwowie najdalej do 20 września 1922 r.